

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2017-394

29.6.2017

Oslo Pensjonsforsikring AS

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Tråkket over mellom gress og asfalt – fall – arbeidsulykke? – yfl. § 11 første ledd bokstav a.

På vei til et jobbmøte tråkket forsikrede over i overgangen mellom asfalt og gress med den følge at hun falt i bakken. Asfalten lå 5-6 cm høyere enn gressbakken. Forsikrede forstuet høyre fot og fikk sterke smerter i venstre kne etter sammenstøt med bakken. Spørsmål om hendelsen kunne anses som en arbeidsulykke. Nemnda kunne vanskelig se at overtråkk i overgangen mellom asfalt og gressplen representerte en uventet ytre hending. Selv om overtråkket medførte at klager falt og traff bakken med venstre kne, kunne nemndas flertall heller ikke se at kneskaden som følge av dette var å anse som en yrkesskade. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning etter yrkesskadeforsikringsloven. Problemstillingen er om hendelsen kan anses som en arbeidsulykke i henhold til yrkesskadeforsikringsloven § 11, første ledd, bokstav a, jf. folketrygdloven § 13-3.

Forsikrede, (f. 1957, støttepedagog), var 3.3.14 utsatt for en skadehendelse på vei til et jobbmøte.

Det heter blant annet følgende i legeerklæring 8.10.14:

Første kontakt med u.t 06.03 fallulykke som skjedde 030314. Høyre ankel vridde. og V. kne gradvis. Tok igjen kontakt med meg angående store smerter i V. kne 190614. Ble rekvirert rtg, ble sykmeldt 28.05.14 ble henvist til ortoped. Bel oprt. 15.08.14 LDS har hatt kontinuerlig behandling hos fysioterapeut siden. Skal ha oppfølging 29.11.14 på LDS.

Den 7.11.14 godkjente Nav skade på venstre kne og forstuet høyre ankel som yrkesskade.

Forsikrede meldte skaden til selskapet 12.8.16. Om hendelsen heter det:

... Jeg gikk på høyresiden av min kollega, nærmere gresset. Plutselig tråkket høyrefoten min over, og jeg ramlet overende på en slik måte at det venstre kneet deiset i bakken. Jeg forstuet høyrefoten og var derfor mest opptatt av den, selv om jeg kjente jeg fikk vondt i kneet.

Det viste seg at asfalten vi gikk på var flere cm (ca 5-6cm) høyere enn gressbakken ved, og dette var årsaken til at jeg tråkket over. Det stod ikke noe skilt der med advarsel om dette ...

Klager har anført at det foreligger en arbeidsulykke. Kravet til ulykkesmoment er oppfylt når det foreligger en opphøyd kant der man forventer jevnt underlag. Den opphøyde kanten var ikke synlig. Ulykkesmomentet kan sammenliknes med å trække i et hull som ikke burde vært der. Det stod ikke noe skilt med advarsel.

Selskapet har anført at hendelsen ikke kan anses som en arbeidsulykke i lovens forstand. Det er ikke beskrevet noen plutselig ytre påvirkning, og en nivåforskjell på 5-6 cm i overgangen mellom ulike underlag er ikke uvanlig utendørs. Verken underlag eller nivåforskjell kan ha kommet overraskende på forsikrede. Det vises til 2013-118, FSN-4849, FSN-3774 og FSN-5606 der liknende tilfeller ikke er blitt anses som arbeidsulykke.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om skadehendelsen kan anses som en arbeidsulykke i henhold til yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a. Hendelsen inntraff idet klager var på vei til et arbeidsmøte.

Det er sikker rett at begrepet arbeidsulykke i yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a skal forstås på samme måte som tilsvarende begrep i folketrygdloven § 13-3. I denne bestemmelsens annet ledd defineres dels et markert ulykkesbegrep og dels et avdempet ulykkesbegrep. Vilåårene for det markerte ulykkesbegrepet er at vedkommende utsettes for en plutselig og uventet ytre hending, mens det avdempede ulykkesbegrepet defineres som en "konkret tidsbegrenset ytre hending som medfører en påkjenning eller belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommende arbeid."

Nemnda legger til grunn at spørsmålet i dette tilfellet er om hendelsen faller inn under det markerte ulykkesbegrepet. Spørsmålet er således om forsikrede har sannsynliggjrt at hun har vært utsatt for en plutselig og uventet ytre hending.

Slik skadehendelsen er beskrevet av klager, ble denne utløst av at hun på veg til et jobbmøte som følge av en nivåforskjell på 5-6 cm mellom asfalten og tilstøtende gress "tråkket over" og forstuet foten. Hun beskriver videre at overtrkket medførte at hun "ramlet overende på en slik måte at det venstre kneet deiset i bakken" og hun fikk knesmerter.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder, Farestvedt og Grøndalen, bemerker:

Flertallet kan vanskelig se at overtråkk i overgangen mellom asfalt og gressplen representerer en uventet ytre hending som gjør at hendelsen er å anse som en arbeidsulykke i lovens forstand. Det er intet i den ytre situasjonen som har utviklet seg på en uventet måte. At det kan være noe nivåforskjell mellom et asfaltert fortau og en tilstøtende gressplen fremstår ikke som upåregnelig og kan ikke sies å representere noen økt risiko. Etter nemndspraksis har forkjrte kroppsbevegelser ikke vært ansett som arbeidsulykker. Overtrkket er en følge av forsikredes egen styrte bevegelse av foten.

Selv om overtrkket medfører at klager faller og treffer bakken med venstre kne, kan flertallet heller ikke se at kneskaden som følge av dette er å anse som en yrkesskade. Fallet er en direkte og umiddelbar følge av overtrkket og må vurderes som en samlet hendelse. Det er ikke fremkalt på en måte, eller av en årsak, som selskapet svarer for. Av denne grunn er det ikke naturlig å bedømme hendelsen annerledes enn fallulykker uten påviselig ytre påvirkning som nemnda i uttalelse 2016-229 og uttalelse 2016-057 har lagt til grunn at ikke omfattes av yrkesskadeforsikringsloven. I så måte synes det å være en viss forskjell i forhold til fallulykker som dekkes etter egne ulykkesforsikringer, f.eks. uttalelse 2013-534.

Finansklagenemnda Persons mindretall, Opheim, Bjønness og Kill, bemerker:

Mindretallet er enig med flertallet i at overtrkket slik det beskrevet ovenfor ikke utgjør en arbeidsulykke. Mindretallet er derimot kommet til at forsikredes fall må anses som en arbeidsulykke etter yrkesskadeforsikringsloven § 11 første ledd bokstav a, jf. folketrygdloven § 13-3. Slik mindretallet ser det må klagers sammenstøt med bakken anses som en "plutselig eller uventet ytre hending", slik at fallet omfattes av det markerte ulykkesbegrepet i folketrygdloven § 13-3 annet ledd. En slik forståelse vil også være i samsvar med Rundskriv R13-00-E15 hvor det legges til grunn at ethvert fall skal anses som en arbeidsulykke – også fall som skyldes sykdom eller illebefinnende. Mindretallet legger til grunn at rundskrivet gir uttrykk for praksis etter folketrygdloven av 1997 selv om henvisningene til tidligere avgjørelser gjelder tidligere

folketrygdlov, og tilføyer at flere forsikringsselskap også tolker ulykkesbegrepet slik at det omfatter fall. Mindretallet viser også til uttalelse 2013-534 som gjaldt tolkning av ulykkesbegrepet under en fritidsulykkedekning, og hvor fall som følge av snubling ble ansett som en ulykke. Mindretallet kan ikke se at dette stiller seg annerledes for fall som følge av overtråkk selv om skaden oppstod i yrkessammenheng.

Avgjørelsen er avsagt under dissens. Siden stemmetallene i denne saken står likt, blir lederens dobbeltstemme avgjørende. Etter stemmegivning avga nemnda uttalelse overensstemmende med flertallets konklusjon om at selskapet gis medhold.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold

Ved behandlingen deltok Ingrid Smedsrud (leder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).